

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Turliński

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Godlewska – Kur

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 r. w Warszawie na rozprawie

z odwołania (...) S.A. w G.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanych:

(...) S.A. w G.

P. K.

o wstrzymanie sprzedaży energii elektrycznej

na skutek odwołania od decyzji pozwanego z dnia 17 marca 2013 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od (...) S.A. w G. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Andrzej Turliński

XVII AmE 104/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 marca 2011 r. Nr (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) po rozpatrzeniu wniosku z 5 stycznia 2011 r. P. K. stwierdził, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej dokonane 5 stycznia 2011 r. przez (...) S.A. w G. do nieruchomości lokalowej znajdującej się w G. przy ul. (...) było nieuzasadnione.

Od w/w decyzji (...) S.A. w G. (powódka, odwołująca się) złożyła odwołanie.

Zaskarżyła decyzję w całości zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że do wstrzymania dostawy energii elektrycznej do obiektu zainteresowanego doszło na skutek braku dokonania płatności przez w/w w dodatkowym wyznaczonym terminie, w sytuacji, gdy wstrzymanie dostaw nastąpiło na skutek zaprzestania świadczenia przez powoda usług w zakresie umowy kompleksowej w związku z jej skutecznym rozwiązaniem, a więc na skutek wygaśnięcia stosunku zobowiązaniowego.

Podnosząc powyższy zarzut wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

P. K. (zainteresowanego) i (...) SA w G. (powoda) łączyła umowa kompleksowa o świadczenie usług przesyłowych i sprzedaży energii elektrycznej z dnia 11 września 2008 r. (K 14 – 16 akt adm.).

Pismem z dnia 26 sierpnia 2010 r. (K 19 akt adm.) powód wezwał zainteresowanego do uiszczenia zaległej należności w kwocie 585,81 zł. za sprzedaną i przesłaną energię elektryczną. W wezwaniu tym znalazł się zapis, że jeżeli zainteresowany nie wpłaci tej kwoty w terminie 14 dni od otrzymania wezwania, powód wstrzyma dostawę energii elektrycznej i wypowie umowę kompleksową.

Bezsporne jest, że wezwanie zostało wysłane listem zwykłym i powód nie dysponuje dowodem jego doręczenia adresatowi.

W piśmie z dnia 5 marca 2011 r. zainteresowany oświadczył (K 60 akt adm.), że nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy otrzymał powyższe wezwanie do zapłaty.

W następstwie nieuregulowania przez niego należności w terminie wyznaczonym w wezwaniu do zapłaty z dnia 26 sierpnia 2010 r. powód wypowiedział umowę kompleksową ze skutkiem na dzień demontażu układu pomiarowego. Wypowiedzenie zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 29 listopada 2010 r. (K 49 akt adm.).

Wstrzymanie sprzedaży energii elektrycznej do nieruchomości lokalowej zainteresowanego położonej w G. przy ul. (...) nastąpiło w dniu 5 stycznia 2011 r. (K 8 akt adm.).

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, że odwołanie nie jest uzasadnione, a zaskarżona decyzja jest prawidłowa. W sprawie zastosowanie ma przepis art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) powoływanej dalej jako Pr. en. Według tego przepisu Przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w ust. 1, mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności”.

Warunkiem sine qua non wypowiedzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne umowy kompleksowej jest wcześniejsze wyczerpanie procedury określonej w art. 6 ust. 3a Pr. en.. Wynika to z tego, że zgodnie z art. 5 a ust. 1 Pr. en. sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej na zasadach równego traktowania z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu. Z kolei zgodnie z art. 5a ust. 4 Pr. en. tylko odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym może zrezygnować z usługi kompleksowej świadczonej przez sprzedawcę z urzędu. Pr. en. nie przewiduje tego uprawnienia dla sprzedawcy z urzędu. Dlatego, co słusznie podkreślił Prezes URE, powód jako sprzedawca z urzędu świadczący tę usługę zainteresowanemu mógł wypowiedzieć umowę kompleksową dopiero po skutecznym wyczerpaniu procedury wstrzymania sprzedaży energii.

Przedstawione rozwiązania prawne mają na celu ochronę prawa odbiorcy do podstawowego dobra cywilizacyjnego jakim jest energia elektryczna.

Podkreślić trzeba, że przepis art. 6 ust. 3a Pr. en. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, ma więc zastosowanie niezależnie od tego jak w ogólnych warunkach umów kompleksowych powoda zostały skonstruowane warunki jej rozwiązania.

Przepis art. 353¹ k.c. gwarantuje prawo stron do ułożenia stosunku prawnego według swego uznania. Zastrzega jednak równocześnie, że treść lub cel tego stosunku nie może sprzeciwiać się, między innymi, ustawie – w rozumieniu wszelkich przepisów bezwzględnie obowiązujących.

Tak w ocenie Prezesa URE, jaki Sądu, powód nie wyczerpał w stosunku do zainteresowanego trybu postępowania określonego w art. 6 ust. 3a Pr. en. Brak bowiem w sprawie dowodu wykazującego fakt doręczenia zainteresowanemu wezwania z dnia 26 sierpnia 2010 r. do uiszczenia na rzecz powoda zaległej należności za sprzedaną i przesłaną energię elektryczną wraz z zastrzeżeniem, że jeżeli zainteresowany nie wpłaci tej należności w terminie 14 dni od otrzymania wezwania, powód wstrzyma dostawę energii elektrycznej i wypowie umowę kompleksową.

Ciężar wykazania tego faktu spoczywał z mocy art. 6 k.c. na powodzie wywodzącym niego skutki prawne. Brak dowodu doręczenia wezwania nakazuje przyjęcie w rozpoznanej sprawie, że zawarte w nim oświadczenie woli nie zostało złożone zainteresowanemu.

Nie doszło ono do adresata, który w związku z tym nie mógł zapoznać się z jego treścią – art. 61 § 1 k.c.

W tym stanie rzeczy doręczone zainteresowanemu w dniu 29 listopada 2010 r. wypowiedzenie umowy kompleksowej było bezskuteczne oraz nieuzasadniona i bezprawna była zdziałana przez powoda czynność faktyczna wstrzymania zainteresowanemu sprzedaży energii elektrycznej w dniu 5 stycznia 2011 r.

Z tych wszystkich powodów odwołanie oddalono (pkt I sentencji wyroku) na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. (pkt II sentencji wyroku).

SSO Andrzej Turliński